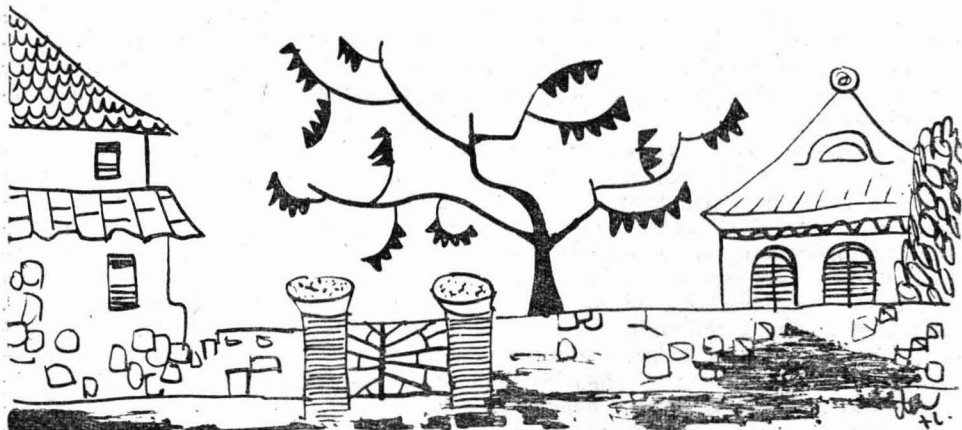

Ami elkezdődött, az persze nem áll meg. Folytatni fogjuk a munkát, nem hogy zavarjunk, hanem, hogy építsünk. Módunk van rá, hogy eredményeinkről és terveinkről a hierarchiával is beszélgetést folytassunk; ezt a módot nem fogjuk elszalasztani, és ezzel a lehetőséggel nem fogunk visszaélni. A bajról nem azért kell beszélni, hogy beszéljenek róla, hanem hogy orvosolják, akik, ahogyan csak tudják. Erről, azt hiszem, senkit sem kell meggyőzni. A papság nehézségei (főként adaptációs nehézségek); a hívő laikusok aktív szerepe; az egyházi szolgálat bizonyos mozzanatainak modernizálása (papnevelés, papi továbbképzés, stb.): — mindez megindul, megindult, és annál szerencsésebben halad majd, minél kevésbé zavarják olyanok, akik, mert nem velünk élnek, a mi dolgainkat igazán meg sem érthetik.

Ezért kérem, legvégül, hogy senki felebarátunk a mi bőrünk árán ne akarjon semmiféle pecsenyét megsütni; ezért kérem, hogy aki a mi dolgainkról beszél, először ismerje is meg a mi dolgainkat, és érezze legalább olyan felelősnek magát értük, mint mi, akik a dolgokat jól-rosszul csináljuk; ezért kérem legeslegvégül, hogy ne válasszon el bennünket egymástól a Világ ügyeiben való ilyen vagy olyan buzgólkodás (amely néha bizony az integrista papi köntöst is magára ölti), hanem inkább egyesítsen a valóságos jó ügy szolgálatában, vagy legalább megértésében, megértésére törekvésben az a szeretet és kölcsönös alázatosság, amelyre éppen most ad különös példát nekünk a magát mindenkinél kisebbé, kised csecsemővé, egészen egyszerűvé, egészen hatalomtalanná és egészen a testvérünkké alázó Isten, akinek — a mindig újjászülető kicsiny Jézusnak — a nevében kívánok minden hazai és külhoni olvasónknak szíves szeretettel boldog, lelkiismeretben nyugodt, szándékban tiszta karácsonyt és újesztendőt.

A SZERKESZTŐ

Menyhárt László: Fa a kerítés mögött (tusrajjz)